Dosarul nr. 1-323/2024
1-24014316-12-1-06022024

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

08 mai 2026 mun. Chişinău
Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani)
în componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecătorul Tatiana Postolachi
Grefierul Crina Ciobanu, Ruslana Bobuțac
Cu participarea:
Acuzatorul de stat – Cristina Novac, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată
Apărătorului inculpatului Pînzari Vasile - avocat Andrei Zadorjnîi
(*mandatul Seria MA, nr. *****din 15 ianuarie 2024*)
În prezența :
Inculpatului – Pînzari Vasile

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală privind învinuirea lui:

Pînzari Vasile, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în *****, studii medii, necăsătorit – fără persoane la întreținere, nesupus militar, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, grade de invaliditate nu are, titluri și distincții de stat nu are, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, anterior condamnat prin sentința :
- *Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 01 august 2024* în baza art. art.217[1] alin. (4) lit. d) din Codul penal și art.217[1] alin. (4) lit. d) din Codul penal - în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, 7 (șapte) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de a deține funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de administrarea și gestionarea drogurilor, analoagelor acestora, pe un termen de 5 (cinci) ani.
- *Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 29 aprilie 2025* în baza art. 217 alin. (2) Cod Penal - amendă în mărime de 500 (cinci sute) u.c., ceea ce constituie 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei MD.

- în comiterea infracțiunii prevăzute de articolele 217 alin. (2) din Codul penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
Cauza penală s-a aflat în examinare în instanța de judecată de la data de 06 februarie 2024 (*redistribuit judecătorului Tatiana Postolachi la data de 14 ianuarie 2026*) până la 08 mai 2026.
Procedura de citare legal executată.
Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată,-

A CONSTATAT:

Pînzari Vasile, începând cu o perioadă nestabilită de timp, cunoscând că circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora este interzisă, acționând cu intenție directă, conștientizând caracterul prejudiciabil al faptelor sale, dorind în mod conștient survenirea lor, neavând autorizația corespunzătoare, a intrat în posesia drogurilor care le păstra asupra sa în scop de consum personal. Ulterior, la data de 17.11.2023, aproximativ orele 14:00 min, aflându-se pe bd. Dacia 54/1, mun. Chișinău, fiind suspectat în consumul de droguri a fost stopat de către colaboratorul de poliție a IP Botanica implicat în serviciul de menținere a ordinii publice, care l-a întrebat dacă deține asupra sa careva substanțe interzise, fapt la care a răspuns afirmativ, motiv pentru care a fost condus la Inspectoratul de Poliție Botanica, unde Pînzari Vasile, a predat benevol un pachețel de tip zip-lock, înfășurat în bandă izolantă de culoare neagră în interiorul căruia se afla o substanță solidă, necunoscută, care a fost împachetat și sigilat de către colaboratorii de poliție, după care a fost expediată spre examinare experților.

Potrivit Raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R4150 din 20.12.2023 s-a stabilit că substanța solidă de culoare albă, reprezintă PVP (a- pirrolidinovalerophenone), care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante. Masa substanței stupefiante PVP, constituie 0,643 g, care potrivit Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 79 cu privire la „Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora” din 23.01.2006 constituie proporții mari.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, **Pînzari Vasile**, a săvârșit infracțiunea de *păstrare a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora fără scop de înstrăinare, săvârșită în proporții mari*, fapta prevăzută de art. 217 alin. (2) din Codul penal.

Privind procedura.

În ședință de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Pînzari Vasile, a înaintat personal prin înscris autentic o cerere, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, recunoaște vina în săvârșirea infracțiunii și se căiește sincer.

În ședință de judecată, inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând cele invocate în cerere.

Apărătorul Andrei Zadorjnîi, care acționează în interesele inculpatului, în baza mandatului avocațial Seria MA, nr. *****din 15 ianuarie 2024, în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia.

Acuzatorul de stat Cristina Novac, în ședință de judecată nu a obiectat în privința admiterii cererii și a menționat că este dreptul inculpatului de a solicita procedura simplificată de judecare a cauzei.

Instanţa atestă că potrivit prevederilor art. 364[1] alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul poate declara personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform prevederilor alin. (2) al aceluiaşi articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriu şi nu solicită administrarea de noi probe.

În conformitate cu prevederile art. 364[1] alin. (4) Cod procedură penală, instanţa de judecată admite, prin încheiere, cererea, dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt

stabilite şi dacă sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse, totodată se trece la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse *supra*, instanța de judecată remarcând faptul că înscrisul inculpatului Pînzari Vasile prin care recunoaște faptele incriminate cuprinde o manifestare de voință suficient de clară şi totodată ultimul, beneficiind de capacitate de exerciţiu deplină, a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, instanța a admis prin încheierea protocolară cererea inculpatului de judecare a cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrare în cadrul urmăririi penale şi a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

În acest sens instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală *„judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu”*. Or norma articolului 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra* cât și de faptul că instanța nu poate din inițiativa sa proprie, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiţionat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Instanţa menționează că potrivit Hotărârii Curţii Constituţionale nr. 9 din 9 martie 2017, § 43, privind excepţia de neconstituţionalitate a articolului 364[1] din Codul de procedură penală *(judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală)*, se susţine că examinarea cauzei penale în procedură simplificată reprezintă un instrument care oferă avantajul soluționării cu celeritate a cauzelor penale atunci când inculpatul recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a afirmat că, atunci când o acuzație penală împotriva inculpatului este stabilită printr-o formă prescurtată de examinare judiciară, aceasta duce, în esență, la renunțarea la o serie de drepturi procedurale.

Acest lucru nu poate fi o problemă în sine, deoarece nici litera, nici spiritul articolului 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului nu împiedică o persoană să renunțe la aceste garanții din propria sa voință (a se vedea *Scoppola v. Italia* (nr.2) [MC], hotărârea din 17 septembrie 2009, § 135).

Mai mult ca atât, instanţa studiind materialele dosarului a constatat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriului în speță sunt întocmite în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputate inculpatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute în Codul penal.

Subsecvent, actele de urmărire penală nu prezintă careva semne că ar putea fi lovite de nulitatea absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile şi libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe.

Declarațiile inculpatului în ședința de judecată.

Inculpatul ***Pînzari Vasile***, fiind audiat în ședința de judecată, în condițiile martorului, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, prin expunerea factologică a evenimentelor și-a recunoscut vina integral și circumstanțele de fapt incriminate declarând, că la în februarie 2024 a procurat PVP, a primit locația, după ce a fost și a ridicat această substanță a fost, de către câțiva bărbați, dar nu erau in uniforma. Fiind întrebat dacă deține asupra sa droguri, a comunicat că deține și benevol le-a predat. Astfel, a fost condus la Inspectoratul de Poliție și a fost întocmit proces verbal de predare. La acel moment avea vârsta de 17 ani. De către Judecătorul Vladislav Negru a fost condamnat la o pedeapsă de 5 ani și 5 luni închisoare pentru fapta comisă în 2023. A fost reținut la data de 01 august 2025, de atunci nu a comis alte infracțiuni. Sincer se căiește de cele comise și îi pare rău.

Cu privire la analiza probelor și încadrarea juridică.

Potrivit art. 384 din Codul de Procedură Penală instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 389, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi înaintată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384, alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă faptul că, în privința inculpatului Pînzari Vasile a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura, cauza și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani împotriva Spaniei, Vadehurk împotriva Olandei, Ruiz împotriva Spaniei și Boldea împotriva României,* Curtea Europeană a drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele naționale să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate caria însă în funcție de natura hotărârii, trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvile împotriva Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv

mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În corespundere cu art. 93, alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu prevederile art. 101, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Pînzari Vasile își recunoaște vina în comiterea infracțiunilor imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale şi acceptate de inculpat:

- **Declarațiile martorului Artiom Vasilcenco,** care a comunicat că, activează în calitate de ofițer de investigații a SPC a SII a IP Botanica a DP mun. Chișinău. La 17 noiembrie 2023 în jurul orelor 13 și 00 min. - 14 și 00 min., fiind implicat în serviciu de menținere a ordinii publice în legătură cu delegația care urma să traverseze sectorul Botanica cu automobilul de serviciu de model „Dacia Duster” cu n/î *****, fiind amplasat pe segmentul bd. Dacia 54/1 mun. Chișinău în parcul de la Porțile Orașului, a observat o persoană de gen masculin cu comportament suspect consumatorilor de droguri care avea mâinile murdare vizual de sol. Astfel, apropiindu-se de acesta s-a legitimat iar la întrebările adresate acesta s-a prezentat ca fiind cet. Pînzari Vasile a.n. ***** care fiind întrebat dacă deține asupra sa substanțe interzise acesta a răspuns că nu deține astfel de substanțe însă avea un comportament la fel de suspect și anume agitat și vorbea lent, ulterior fiind rugat să prezinte toate bunurile pe care le deține, cet. Pînzari Vasile a scos benevol din buzunarele sale mai multe obiecte pe care le-a poziționat pe automobilul de serviciu, ulterior din portmoneul său a scos un pachețel înfășurat în bandă izolantă cu o substanță necunoscută specificând că este „sare” pentru consum propriu, iar despre^ proveniența acesteia nu a făcut careva declarații. Din practica de serviciu cunoaște că, consumatorii de substanțe stupefiante folosesc cuvântul „sare” pentru a denumi substanța stupefiantă PVP. între timp s-a apropiat un coleg de serviciu Marcel Sîlca care la acel moment la fel era implicat în măsurile de menținere a ordinii publice însă pe alt segment. După care, cet. Pînzari Vasile a fost condus la IP Botanica pentru documentarea cazului. Menționează faptul că cet. Pînzari Vasile s-a subordonat indicațiilor verbale, a manifestat un comportament calm, mijloace speciale în raport cu acesta nu au fost utilizate. /**f.d.22-23**/

- **Declarațiile martorului, Marcel Sîlca,** care a comunicat că, în luna noiembrie 2023 a activat în calitate de subofițer de investigații a SPC a SII a IP Botanica a DP mun. Chișinău, ulterior în luna decembrie 2023 s-a concediat. La 17 noiembrie 2023 în perioada de timp de la ora 13 și 00 min. - 14 și 00 min., fiind implicat în serviciu de menținere a ordinii publice în legătură cu delegația care urma să traverseze sectorul Botanica, fiind amplasat pe segmentul parcul „Grădina Botanica”, la finisarea măsurilor de menținere a ordinii publice în perioada de timp indicată, el fiind fără automobil de serviciu a decis să se deplaseze la cel mai apropiat coleg care se afla pe segmentul parcul de la porțile orașului de pe adresa mun. Chișinău bd. Dacia 54/1 pentru a se deplasa la IP Botanica. Astfel, în scurt timp s-a apropiat la segmentul menționat unde

era amplasat colegul Artiom Vasilcenco, și apropiindu-se de acesta a observat că ultimul se afla împreună cu o persoană de gen masculin lui necunoscută. Comunicând cu Artiom a stabilit că persoana dată a fost stopată de ultimul din motiv că avea un comportament suspect consumatorilor de droguri și că ultimul a scos din portmoneul său un pachețel înfășurat în bandă adezivă care conține o substanță necunoscută. După care, persoana de gen masculin lui necunoscută a fost condusă la IP Botanica pentru documentarea cazului, el deplasându-se cu aceștia la Inspectorat. Menționează faptul că în prezența sa persoana de gen masculin a manifestat un comportament calm și mijloace speciale în raport cu acesta nu au fost utilizate. Alte date ale persoanei de gen masculin el nu cunoaște din motiv că nu a participat la documentarea cazului. / f.d.24-25 /

Totodată, vinovăția învinuitului Pînzari Vasile în comiterea infracțiunii imputate, este demonstrată integral și prin următoarele mijloace de probă:

- Procesul-verbal de ridicare din 17 noiembrie 2023, potrivit căruia de la Pînzari Vasile a fost ridicat o bucată de bandă adezivă de culoare neagră în interiorul căruia se află o substanță necunoscută. /f.d.9/

- **Raport de constatare tehnico-științifica nr. 34/12/1-R-4150 din 20.12.2023,** potrivit concluziei substanța solidă de culoare albă prezentată într-un pachețel de tip „zip-lock" predată benevol de cet. Pînzari Vasile, conține PVP (a- pirrolidinovalerophenone), care se atribuie care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante. Masa substanței stupefiante PVP, constituie 0,643 g. /f.d.12-16/

- **Procesul-verbal de examinare a obiectelor cu planșa ilustrativă din 05 ianuarie 2024,** potrivit căruia a fost supus examinării un plic de hârtie de culoare albă sigilat cu RCTȘ 34/12/1-R-4150 R-2 nr. 19991 din 17.11.2023 și ștampila expertului judiciar 127. / f.d.17-18 /

- corp delict : - *Un plic de hârtie de culoare albă împachetat și sigilat cu ștampila expertului judiciar nr. 127 în care se află o substanță solidă de culoare albă, ce reprezintă substanța stupefiantă PVP cu masa de 0,643 gr.,* care a fost recunoscut în calitate de corp delict la 05.01.2024 și transmis în camera de păstrare a corpurilor delicte din cadrul IP Botanica al DP, mun. Chișinău la 22.01.2024. /f.d. 19-21/

Analiza probelor și încadrarea juridică.

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanţele expuse în învinuirile aduse inculpatului.

În alt context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Pînzari Vasile au fost încadrate juridic în baza art. 217 alin. (2) din Codul penal.

Articolul 217 alin.(2) din Codul penal stabilește răspunderea penală pentru păstrarea și transportarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, săvârșită în proporții mari, fără scop de înstrăinare, iar fapta a fost comisă la data de 17 noiembrie 2024 aproximativ la orele 14 și 00 min., în timp ce se afla pe bd. Dacia 54/1, mun. Chișinău.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă *(acţiune sau inacţiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993”* CtEDO a statuat că o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Verificând respectarea condiţiilor prevăzute de art.364[1] din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanţa a constatat că ultimul recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, acțiunile căreia instanţa le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*, formând convingerea că inculpatul Pînzari Vasile se face vinovat de săvârşirea infracţiunii – păstrarea și transportarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, săvârșită în proporții mari, fără scop de înstrăinare.

Această stare de fapt a fost stabilită pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, dintre care raportul de constatare tehnico-ştiinţifică, procesul verbal de ridicare a obiectelor, declarațiile martorilor şi a corpului delict examinat de specialist, în contextul efectuării constatării tehnico-ştiinţifice.

Având în vedere starea de fapt reținută pe baza declarațiilor martorilor în coroborare cu procesul-verbal prin care au fost ridicate obiectele, raportul de constatare tehnico-ştiinţifică, instanţa constată că fapta pentru care inculpatul a fost trimis în judecată există și a fost săvârșită de acesta, circumstanțe confirmate integral de însăși inculpat, în cadrul audierii sale.

Astfel, instanța a stabilit că potrivit declarațiilor martorilor Artiom Vasilcenco care a comunicat că, la 17 noiembrie 2023 în jurul orelor 13 și 00 min. - 14 și 00 min., fiind implicat în serviciu de menținere a ordinii publice în legătură cu delegația care urma să traverseze sectorul Botanica cu automobilul de serviciu de model „Dacia Duster” cu n/î *****, fiind amplasat pe segmentul bd. Dacia 54/1 mun. Chișinău în parcul de la Porțile Orașului, a observat o persoană

de gen masculin cu comportament suspect consumatorilor de droguri care avea mâinile murdare vizual de sol. Acesta s-a prezentat ca fiind cet. Pînzari Vasile a.n. *****.

Tot martorul mai susține că, fiind ultimul întrebat dacă deține asupra sa substanțe interzise acesta a răspuns că nu deține astfel de substanțe însă avea un comportament la fel de suspect și anume agitat și vorbea lent, ulterior fiind rugat să prezinte toate bunurile pe care le deține, cet. Pînzari Vasile a scos benevol din buzunarele sale mai multe obiecte pe care le-a poziționat pe automobilul de serviciu, ulterior din portmoneul său a scos un pachețel înfășurat în bandă izolantă cu o substanță necunoscută specificând că este „sare" pentru consum propriu, iar despre proveniența acesteia nu a făcut careva declarații.

Ulterior, cet. Pînzari Vasile a fost condus la IP Botanica pentru documentarea cazului. Menționează faptul că cet. Pînzari Vasile s-a subordonat indicațiilor verbale, a manifestat un comportament calm, mijloace speciale în raport cu acesta nu au fost utilizate.

Consecutiv, potrivit declarațiilor martorului Marcel Sîlca, care a comunicat că, la 17 noiembrie 2023 în perioada de timp de la ora 13 și 00 min. - 14 și 00 min., fiind implicat în serviciu de menținere a ordinii publice în legătură cu delegația care urma să traverseze sectorul Botanica, fiind amplasat pe segmentul parcul „Grădina Botanica". Astfel, în scurt timp s-a apropiat la segmentul menționat unde era amplasat colegul Artiom Vasilcenco, și apropiindu-se de acesta a observat că ultimul se afla împreună cu o persoană de gen masculin lui necunoscută. Comunicând cu Artiom a stabilit că persoana dată a fost stopată de ultimul din motiv că avea un comportament suspect consumatorilor de droguri și că ultimul a scos din portmoneul său un pachețel înfășurat în bandă adezivă care conține o substanță necunoscută.

În continuare, substanțele ridicate de la inculpat, și anume – un pachețel de tip „zip-lock", în interiorul căreia se afla *o substanță solidă de culoare albă*, și recunoscute ulterior în calitate de corp delict, a fost supusă examinărilor unui specialist, iar potrivit raportului de raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-4150 din 20.12.2023, a fost concluzionat că, substanța solidă de culoare albă prezentată într-un pachețel de tip „zip-lock" predată benevol de cet. Pînzari Vasile, conține PVP (a- pirrolidinovalerophenone), care se atribuie care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante. Masa substanței stupefiante PVP, constituie 0,643 g.

Subsecvent, instanța atestă faptul că în conformitate cu prevederile art. 93 alin. (2) pct. 7) din Codul de procedură penală, în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul constatărilor tehnico - ştiinţifice, procedura cărora este reglementată de prevederile art. 139 din Codul de procedură penală, potrivit cărora, în cazul în care există pericol de dispariție a unor probe sau de modificare a unor situații de fapt și *este necesară explicarea de urgență a unor fapte sau circumstanțe ale cauzei*, procurorul, organul de urmărire penală, *organul de constatare* sau instanța de judecată poate folosi cunoștințele unui *specialist*, dispunând, la cererea părților, iar procurorul, organul de urmărire penală, *organul de constatare – şi din oficiu*, efectuarea constatării tehnico-științifice, cu precizarea că constatarea tehnico-științifică poate fi efectuată și de către un expert judiciar înscris în Registrul de stat al experților judiciari, la caz fiind efectuată de expertul – criminalist principal al Secției examinarea drogurilor a Direcției examinări fizico-chimice, inspector superior Podaru Anastasia din cadrul Centrului tehnico-criminalistic şi expertize judiciare al IGP al MAI.

Suplimentar, instanța relevă că potrivit art. 141 alin. (2) din Codul de procedură penală, dacă *se constată că raportul tehnico - ştiinţific nu este complet* sau *concluziile acestuia nu sânt exacte*, se dispune efectuarea unei expertize judiciare, iar la caz, concluziile oferite au fost concise, explicând evident trăsăturile substanței ridicate, componența chimică a acesteia şi cantitatea sa, nefiind necesară o nouă examinare a acestei substanțe.

Conform Hotărârii Guvernului Republicii Moldova ”*privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în traficul ilicit, precum și cantitățile acestora”,* nr.79 din 23 ianuarie 2006, cantitatea de 0,870 grame substanță PVP reprezintă proporții mari.

În continuare, instanţa statuează că potrivit art. 93 alin. (3) din Codul de procedură penală, elementele de fapt *pot fi folosite în procesul penal ca probe* dacă au fost obţinute de organele de control de stat, organul de urmărire penală, inclusive *de organul de constatare* sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod, la caz, substanţa fiind ridicată şi expediată ulterior pentru stabilirea componenței chimice a acesteia în temeiul îndreptării de la Lilian Luca, șef din cadrul Inspectoratului de Poliție Centru al DP Chișinău.

Astfel, instanţa opinează că ordonanța și procesul verbal de ridicare din 17 noiembrie 2023, potrivit căruia de la Pînzari Vasile a fost ridicat o bandă adezivă de culoare neagră în interiorul căreia se află o substanță necunoscută, care a fost sigilată și expediată în adresa Centrului tehnico-criminalistic și expertize judiciare al MAI, pentru efectuarea expertizei, întocmite de către șeful al Inspectoratului de Poliție Botanica al DP a mun. Chișinău, Sergiu Rusu, a fost întocmit în prezența unui caz care nu suferea amânare, existând riscul real de dispariţie a drogurilor, care de altfel constituie o probă decisive în speţă, dar şi a fost întocmit cu respectarea prevederilor nominalizate *supra*, motiv pentru care este declarat de instanță ca pertinent, concludent şi util cauzei penale, fiind reținut de instanță.

Pe cale de consecință, şi raportul de constatare tehnico-ştiinţific, fiind întocmit de un expert judiciar, în temeiul îndreptării agentului constatator, se consideră că a fost întocmit cu respectarea rigorilor de drept expuse anterior şi este reţinut de instanţă drept mijloc de probă pertinent cauzei penale, or doar după emiterea unor concluzii ştiinţifice, a putut fi constatată o bănuială rezonabilă privind comiterea unei infracţiuni privind procurarea și păstrarea drogurilor, având în vedere specificul substanţei depistate şi cantitatea infimă a acesteia după volum, la fel cum reiese şi din pozele anexate la raportul de constatare tehnico-ştiinţifică.

Instanța de judecată statuează că inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii de păstrare a drogurilor în proporții mari, care îl constituie relațiile sociale cu privire la circulația ilegală de substanţe psihotrope, apărate împotriva păstrării şi transportării ilegale a acestor substanțe, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

Respectiv, potrivit art. 1 al Legii nr. 382 din 6 mai 1999 cu privire la circulaţia substanţelor stupefiante, psihotrope şi a precursorilor, prin *droguri* se consideră inclusiv plante sau substanţe stupefiante ori *psihotrope*, sau amestecuri ce conțin asemenea plante ori substanțe, stabilite de Guvern, iar totodată*,* prin *circulaţie a substanţelor psihotrope* se susţine inclusiv deţinerea, păstrarea, comercializarea, distribuţia, procurarea, şi utilizarea substanțelor stupefiante, activităţi care sânt supuse controlului în conformitate cu legislaţia.

La fel, reieşind din dispoziţia imperativă a alin. (2) art. 2 din aceiaşi lege, activităţile legate de circulaţia substanțelor stupefiante şi psihotrope şi a precursorilor, producerea, utilizarea şi procurarea de utilaj pentru fabricarea substanțelor stupefiante şi psihotrope, cultivarea şi utilizarea de plante care conţin astfel de substanţe se află sub controlul statului şi sânt dirijate de el prin Comisia Naţională Antidrog.

În subsidiar, prin *produse etnobotanice (etnobotanice)* se explică amestecurile de prafuri şi/sau plante sau amestecuri de ierburi şi diverse părţi de plante stropite cu substanțe chimice, care produc schimbări ce induc efecte fiziologice şi/sau mentale, halucinogene şi/sau acțiuni psihoactive, iar prin *analog al substanței stupefiante sau psihotrope (analog) se consideră* orice substanță ori asociere de substanţe de origine naturală ori sintetică, în orice stare fizică, sau orice

produs, plantă, ciupercă, ori părți ale acestora, care are capacitatea de a produce efecte psihoactive şi care, indiferent de conținutul său, denumirea sa, modul său de administrare, de prezentare sau de publicitatea care i se face, este ori poate fi folosită în locul unei substanțe sau al unui preparat stupefiant, psihotrop ori cu efect psihotrop sau în locul unei plante ori substanțe aflate sub control național şi/sau internațional.

De asemenea, prin circulație a substanțelor stupefiante se susține inclusiv deținerea, păstrarea, comercializarea, distribuția, procurarea, și utilizarea substanțelor stupefiante, activități care sânt supuse controlului în conformitate cu legislaţia.

Din cele menţionate rezultă că circuitul drogurilor, al analogilor şi al produselor etnobotanice pe teritoriul Republicii Moldova este unul limitat şi permis doar în anumite condiţii, necesar a fi întrunite, care însă nu se atestă la cazul dedus judecării.

La rândul său, conform art. 134[1] alin.(1) şi (2) din Codul penal, prin *droguri* se înţeleg plantele sau substanţele *stupefiante* ori psihotrope, sau amestecurile ce conţin asemenea plante ori substanţe, stabilite de Guvern, iar prin s*tupefiante (stupefiante)* – substanţele înscrise în anexele la Convenţia unică a Naţiunilor Unite asupra substanţelor stupefiante din 1961, modificată prin Protocolul din 1972, şi prevăzute în actele normative ale Guvernului.

Obiectul material al infracțiunii incriminate în acest caz, îl reprezintă substanțele stupefiante ridicate de la Pînzari Vasile, *conține* PVP, cu masa totală de 0,643 grame, care au fost verificate prin constatarea tehnico-ştiinţifică.

Sub aspectul *laturii obiective* a infracțiunilor prevăzute la alin. (2) a art. 217 din Codul penal, se constată fapta prejudiciabilă exprimată prin acțiune, care la caz s-a exprimat prin păstrare și transportare ilegală fără scop de înstrăinare a substanței stupefiante *”**PVP**”*, infracțiunea care este una formală, fiind consumată în momentul ridicării substanțelor de către angajații poliției.

Totodată, privind *„păstrarea ilegală a drogurilor”* de inculpat, instanţa de judecată a reieşit din faptul că ultimul a păstrat asupra sa substanţele depistate şi ridicate, aceste acţiuni fiind o continuare firească a dobândirii lor în condiţii necunoscute şi o condiţie logică pentru utilizarea lor în scopuri personale, iar pentru calificarea acţiunilor conform acestui semn *(indiciu)* calificativ, nu are importanţă perioada de timp cât persoana a păstrat aceste substanţe.

În concordanţă cu cele expuse, prin alin. (9) a art. 134[1] din Codul penal, se consideră circulaţia drogurilor, precursorilor, etnobotanicelor și analogilor acestora drept orice operaţiuni precum experimentarea, elaborarea, producerea (fabricarea), prepararea, cultivarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, deținerea, stocarea, *păstrarea*, livrarea, eliberarea, distribuţia, expedierea, *transportul*, procurarea (cumpărarea), comercializarea, distrugerea, importul, exportul, utilizarea, promovarea acestora şi alte activități conexe.

Prin *transportare* trebuie de înțeles deplasarea dintr-un loc în altul (însă în interiorul teritoriului vamal al Republicii Moldova) asupra făptuitorului ori cu utilizarea oricărui vehicul a drogurilor.

La caz, instanța reține că, probele administrate în cadrul urmăririi penale confirmă că Pînzari Vasile până la data 17 noiembrie 2023, aproximativ la orele 14:00 min., intenționat, știind cu certitudine că circulația substanțelor stupefiante este interzisă, a intrat în posesia drogurilor, pe care ulterior le-a păstrat asupra sa și transportat până când a fost stopat de către colaboratorul de poliție, în timp ce se afla pe bd. Dacia 54/1, mun. Chișinău, acționând în detrimentul normelor imperative stabilite de legislația penală.

În scopul conturării laturii obiective, instanţa conchide că ilegalitatea acţiunilor inculpatului s-au manifestat în lipsa autorizaţiei eliberate de Comitetul permanent de control a

drogurilor şi a licenței eliberate de autoritatea de licenţiere, adică contrar prevederilor art. 11-38 din Legea nr. 382 din 6 mai 1999 cu privire la circulaţia substanţelor stupefiante, psihotrope şi a precursorilor.

Sub aspectul *laturii subiective*, instanţa conchide că inculpatul a acționat cu vinovăție în modalitatea intenției directe, conform dispozițiilor art. 17 din Codul penal, întrucât a prevăzut rezultatul faptei sale, l-a urmărit şi a acceptat posibilitatea producerii lui prin săvârșirea acţiunilor.

Or, instanţa remarcă că infracțiunea incriminată inculpatului este intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei *(dolus ex re)*, adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, după cum au fost analizate anterior, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate *supra*, denotă anume prezența unei intenții directe la săvârșirea infracţiunii de către Pînzari Vasile, păstrarea la el a drogului şi deplasarea cu acestea într-o direcție necunoscută, fiind însă ulterior depistat şi ridicat nemijlocit de la inculpat.

Așadar, instanța subliniază că intenția de a procura și păstra la el drogurile o reprezintă dorința, planul inculpatului care a declanșat acțiuni în acest sens, cum ar fi dobândirea lui şi eventual urmând a le consuma, îndeosebi când şi inculpatul personal, în cadrul audierii sale în faţa instanţei, a declarat că a urmărit doar consumul personal acestei substanţe stupefiante.

Concomitent, instanţa conchide că motivul săvârșirii de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 217 din Codul penal este unul incert, însă facultativ la caz, dar care eventual a fost stabilit ca fiind manifestat în dorința ultimului de a-și asigura propriul consum de droguri sau din alte motive necunoscute, unic argument considerat plauzibil, având în vedere starea acestuia, dar şi cantitățile depistată sau circumstanțele în care au fost depistate şi ridicată substanța.

Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracțiunii, instanţa statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. La caz, instanța atestă că inculpatul Pînzari Vasile a fost identificat prin extrasul din Registrul de Stat al Populației /f.d.26/ şi este născut pe *****, nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog (f.d. 44, 46), şi astfel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate.

Astfel, reieșind din cele menționate, apreciind probele din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a încadrat juridic acțiunile inculpatului **Pînzari Vasile** şi în baza art. **217 alin. (2) din Codul penal** conform semnelor *" păstrarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora fără scop de înstrăinare, săvârşită în proporţii mari",* având în vedere faptul că în acțiunile acesteia sânt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate şi prin urmare se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea lui Pînzari Vasile la răspundere penală pentru fapta imputată acestuia.

Referitor la stabilirea categoriei şi a termenului de pedeapsă.

De către *acuzatorul de stat Cristina Novac*, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea lui Pînzari Vasile, vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) din Codul penal și, în temeiul prevederilor art. 60 Cod penal a-l libera de pedeapsa in legătură cu expirarea termenului de prescripție. A încasa din contul inculpatului cheltuieli judiciare în mărime de 1680 lei pentru rapoarte și corpurile delicte urmează a fi nimicite la intrarea sentinței in vigoare.

Apărătorul Andrei Zadorjnîi, care acționează în interesele inculpatului Pînzari Vasile, a solicitat instanței să țină cont de faptul ca ultimul a recunoscut vina, a colaborat, a solicitat a-l libera pe Pînzari Vasile de pedeapsa în legătură cu intervenirea termenului de prescripție. Cât privește încasarea cheltuielilor judiciare solicită a fi respinsă ca fiind una neîntemeiată.

Inculpatul Pînzari Vasile, în cadrul ultimului cuvânt a reiterat că îi pare rău de cele comise, cu referire la pedeapsă a susținut cele invocate de către apărătorul său.

Cu privire la aplicarea prescripţiei pentru tragerea la răspundere penală.

În continuare, instanţa precizează că în fapt, Pînzari Vasile, anterior condamnat prin sentința *Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 01 august 2024* în baza art. art.217^1 alin. (4) lit. d) din Codul penal și art.217^1 alin. (4) lit. d) din Codul penal - în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, 7 (șapte) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis şi cu privarea de dreptul de a deține funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de administrarea şi gestionarea drogurilor, analoagelor acestora, pe un termen de 5 (cinci) ani. Instanţa atestă că fapta prejudiciabilă a fost constatată şi a fost comisă de către Pînzari Vasile cu exactitate sub aspectul unei infracţiuni consumată ***la data de 01.02.2023.***

Totodată, Pînzari Vasile, a fost condamnat prin sentința *Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 29 aprilie 2025* în baza art. 217 alin. (2) Cod Penal - amendă în mărime de 500 (cinci sute) u.c., ceea ce constituie 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei MD. Instanţa atestă că fapta prejudiciabilă a fost constatată şi a fost comisă de către **Pînzari Vasile** cu exactitate sub aspectul unei infracţiuni consumată ***la data de 04.02.2024***

La caz, conform probelor administrate la caz, infracțiunea a fost comisă de către inculpat ***la data de 17 noiembrie 2023***, iar componenţa de infracţiune prevăzută la art. 217 alin. (2) din Codul penal, stabileşte la data comiterii infracțiunii cât și în prezent, se pedepsește *cu amendă în mărime de la 400 la 700 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de pînă la 150 de ore, sau cu închisoare de pînă la 1 an.*

Potrivit prevederilor art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiunea prevăzută la art. 217 alin. (2) Cod penal se califică drept una uşoară.

În conformitate cu alin. (1) lit. a) al art. 60 Cod penal (*în vigoare la data comiterii faptei până la intervenția Legii nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024*), *persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârşirii infracţiunii au expirat 2 ani de la săvîrşirea unei infracţiuni uşoare;*

(2) Prescripţia curge din ziua săvîrşirii infracţiunii şi pînă la data rămînerii definitive a hotă rîrii instanţei de judecată.

(3) În cazul săvîrşirii de către persoană a unei noi infracţiuni, prescripţia se calculează pent ru fiecare infracţiune separat.

(4) Prescripţia se va întrerupe dacă, pînă la expirarea termenelor prevăzute la alin.(1), persoana va săvîrşi o infracţiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. Calcularea prescripţiei în acest caz începe din momentul săvîrşirii unei infracţiuni noi.

Instanţa mai statuează că potrivit art. 53 lit. g) din Codul penal, persoana care a săvârşit o faptă ce conţine semnele componenţei de infracţiune poate fi liberată de răspundere penală de către instanţa de judecată la judecarea cauzei în cazul prescripţiei de tragere la răspundere penală.

În aspect procesual, reieşind din condiţiile art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă *fără stabilirea pedepsei*, cu liberarea de răspundere

penală în cazurile prevăzute în art.57 şi 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau *al expirării termenului de prescripţie*.

În subsidiar, potrivit alin. (6) din art. 389 al Codului de procedură penală, la adoptarea sentinţei de condamnare cu liberarea de pedeapsă sau, după caz, a sentinţei de condamnare *fără stabilirea pedepsei*, instanţa *argumentează în baza căror temeiuri, prevăzute de Codul penal*, adoptă sentinţa dată.

Pe cale de consecinţă, instanţa atestă că fapta prejudiciabilă a fost constatată şi a fost comisă de către Pînzari Vasile cu exactitate sub aspectul unei infracţiuni consumată ***la data de 17 noiembrie 2023***, ce reiese conform probelor cercetate nemijlocit în instanţa de judecată şi apreciate prin prezenta sentinţă, iar din momentul săvârşirii infracţiunii instanţa a stabilit că a trecut o perioadă de timp mai mare de 2 ani, perioadă în care inculpatul Pînzari Vasile nu s-a aflat în căutare, adică nu s-a eschivat şi conform materialelor cauzei penale nu s-au stabilit comiterea altor infracţiuni în această perioadă până la adoptarea prezentei sentinţe.

În acest context, instanţa relevă că potrivit art. 60 alin. (2) – (5) din Codul penal, prescripţia curge din ziua săvârşirii infracţiunii până la data rămânerii definitive a hotărârii instanţei de judecată, iar în cazul săvârşirii de către persoană a unei noi infracţiuni, prescripţia se calculează pentru fiecare infracţiune separat.

Concomitent, prescripţia se va întrerupe dacă, până la expirarea termenelor prevăzute la alin.(1), persoana va săvârşi o infracţiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani, calcularea prescripţiei în acest caz începând din momentul săvârşirii unei infracţiuni noi.

De asemenea, curgerea prescripţiei *se suspendă* dacă persoana care a săvârşit infracţiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată şi în aceste cazuri, curgerea prescripţiei se reia din momentul reţinerii persoanei sau din momentul autodenunţării, însă persoana nu poate fi trasă la răspundere penală dacă de la data săvârşirii infracţiunii au trecut 25 de ani şi prescripţia nu a fost întreruptă prin săvârşirea unei noi infracţiuni.

În aceste condiţii, instanţa mai relevă că potrivit prevederilor art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, se opinează spre liberarea de pedeapsă penală a inculpatului, în legătură cu expirarea termenului de prescripţie pentru tragerea la răspunderea penală, iar din conţinutul normei substanţiale prevăzute la art. 60 alin. (1) din Codul penal, se statuează spre liberarea de răspundere penală a persoanei.

Din aceste considerente, instanţa conchide că în conformitate cu art. 89 alin. (1) din Codul penal, prin liberare de pedeapsa penală se înţelege eliberarea persoanei care a săvârşit o infracţiune de la executarea reală, parţială sau totală, a pedepsei penale pronunţate prin hotărârea instanţei de judecată, iar prin liberarea de răspundere penală, în conformitate cu prevederile art. 53 coroborat cu art. 60 din Codul penal, se susţine teza stingerii dreptului statului de a mai pedepsi şi a obliga infractorul să suporte consecinţele faptei sale.

În acest mod, liberarea de răspundere penală a persoanei constituie o circumstanţă care *ameliorează într-un sens mai larg situaţia persoanei* ce a comis infracţiunea, astfel fiind mai incidentă în speţă aplicarea instituţiei liberării de răspundere penală.

Astfel, din materialele cazului, instanţa reţine că inculpatul nu s-a sustras de la urmărirea penală sau de la instanţă, iar în privinţa sa nu atestă în cauza penală alte hotărâri definitive privind săvârşirea altor infracţiuni de la momentul comiterii faptei constatate în acest caz şi până la momentul emiterii prezentei sentinţe, iar mai mult, fiind analizat Portalul Național al Instanțelor de Judecată, expus pe pagina oficială https://instante.justice.md/, nu se atestă alte cauze penale cu participarea în calitate de inculpat a lui Pînzari Vasile şi respectiv nu sunt

incidente prevederile alin. (8) din art. 60 din Codul penal, motiv pentru care instanţa va emite o sentinţă de condamnare în privinţa inculpatului Pînzari Vasile, fără a-i fi aplicată o pedeapsă penală, reieşind din prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală şi cu liberarea de răspundere penală a acesteia, conform art. 60 alin. (1) din Codul penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripţie pentru tragerea la răspundere penală.

Cu privire la măsura preventivă.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

În contextul dezbaterilor judiciare procurorul, apărătorul şi inculpatul nu s-au expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatului.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul Pînzari Vasile nu se află sub imperiul vreunei măsurii preventive, iar prin prezenta sentinţă nu i-a fost stabilită o sancţiune care urmează a fi executată, motiv pentru care, instanţa nu consideră eficient aplicarea unei măsuri preventive la caz.

Cu privire la cheltuielile judiciare.

Instanța de judecată reține, că acuzatorul de stat în dezbateri judiciare, dar și potrivit rechizitoriului în cauza penală, a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 1680 lei, cu titlu de cheltuieli suportate în cadrul dispunerii și efectuării rapoartelor de constatare tehnico-științifică. Partea apărării s-a expus pe marginea acestui subiect în cadrul dezbaterilor judiciare, solicitând de a fi trecute în contul statului.

În conformitate cu prevederile art. 229 alin.(1), (2) și (3) CPP, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) CPP cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Potrivit alin.(3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci doar să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces. Conform prevederilor art. 143 din Codul de procedură penală, se statuează că un caz când efectuarea expertizei este obligatorie se determină în situația când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

Astfel, ținând cont de faptul că alin. (2) al art. 143 din Codul de procedură penală a fost abrogat prin Legea pentru modificarea si completarea unor acte legislative nr. 316, potrivit căruia

„Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat”.

Luând în calcul faptul că în cadrul desfășurării urmăririi penale, pe cauza respectivă au fost suportate cheltuieli în cuantum de 1680 de lei, legate de întocmirea Raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-4150 din 20 decembrie 2023 – ce constituie suma de 1680 de lei, instanța de judecată consideră necesar de a încasa din contul inculpatului **Pînzari Vasile** (născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în *****), în beneficiul Statului, suma de 1680 (o mie șase sute opt zeci) lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

În circumstanțele specifice cauzei date, instanța a luat în considerare și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în condiția neadmiterii încasării unor cheltuieli de judecată prea mari din contul inculpatului (cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1), §§ 60-67; Podbielski și PPU Polpure împotriva Poloniei, §§ 65-66; Weissman și alții împotriva României, § 42 și a contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.)), precum și faptul că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.).

Cu privire la corpurile delicte.

Cu referire la prevederile art. 161-162, art. 385 alin. (1) pct. 13), art. 397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

Corpuri delicte : - *Un plic de hârtie de culoare albă împachetat şi sigilat cu ştampila expertului judiciar nr. 127 în care se află o substanţă solidă de culoare albă, ce reprezintă substanța stupefiantă PVP cu masa de 0,643 gr.,* care a fost recunoscut în calitate de corp delict la 05.01.2024 și transmis în camera de păstrare a corpurilor delicte din cadrul IP Botanica al DP, mun. Chișinău la 22.01.2024. /f.d. 19-21/ - de nimicit după intrarea sentinței în vigoare.

În conformitate cu prevederile art.60 și 80^1 alin. (1) din Codul penal, 162, 227-229, 329, 340, 364^1, 384-389, 392-395 şi 397 Cod de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte vinovat **Pînzari Vasile** în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) din Codul penal.

Conform prevederilor art. 60 alin. (1) din Codul penal şi art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, se liberează **Pînzari Vasile** de răspundere penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripţie pentru **tragerea la răspundere penală**.

Măsura preventivă în privința lui **Pînzari Vasile** nu a fost aplicată.

Se admite demersul procurorului şi se încasează de la **Pînzari Vasile** (născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în *****), în beneficiul Statului, a cheltuielilor judiciare în mărime 1680 (o mie șase sute opt zeci) lei, cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea nr. 34/12/1-R-4150 din 20 decembrie 2023.

Corpuri delicte : - *Un plic de hârtie de culoare albă împachetat şi sigilat cu ştampila expertului judiciar nr. 127 în care se află o substanţă solidă de culoare albă, ce reprezintă substanța stupefiantă PVP cu masa de 0,643 gr.,* care a fost recunoscut în calitate de corp delict la 05.01.2024 și transmis în camera de păstrare a corpurilor delicte din cadrul IP Botanica al DP,

mun. Chișinău la 22.01.2024. /f.d. 19-21/ - de nimicit după intrarea sentinței în vigoare.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Președintele ședinței,
judecător **Tatiana Postolachi**

Copia corespunde originalului, judecător